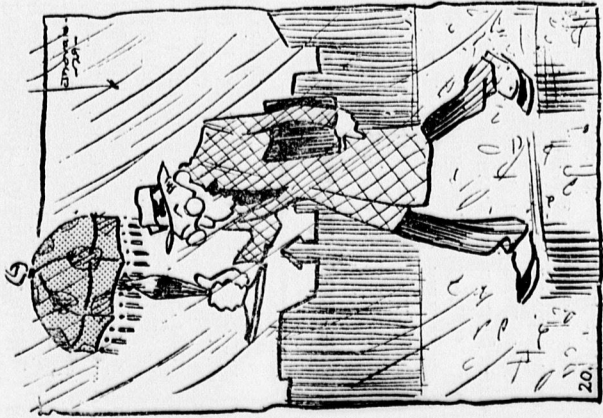

A „DEBRECZEN” VASÁRNAPI MELLEKLEJE.

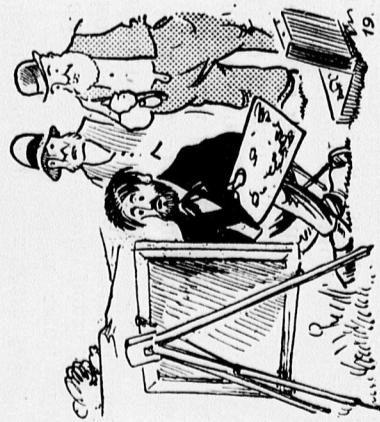
CSAK EGY MOSOLYT

A szórakozott professor.

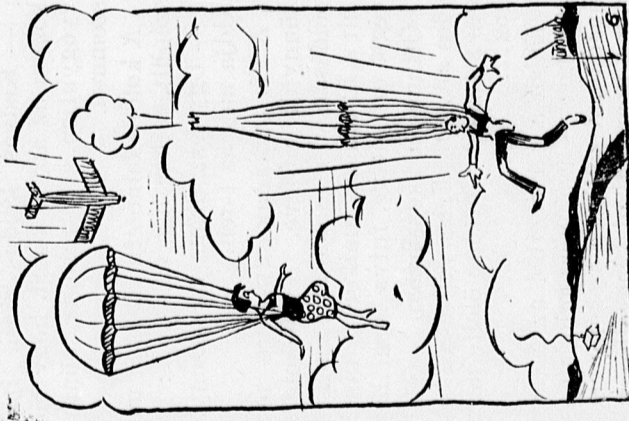
Micsoda szerencse, hogy az esernyőmet magammal hoztam?

A modern fatusiak.

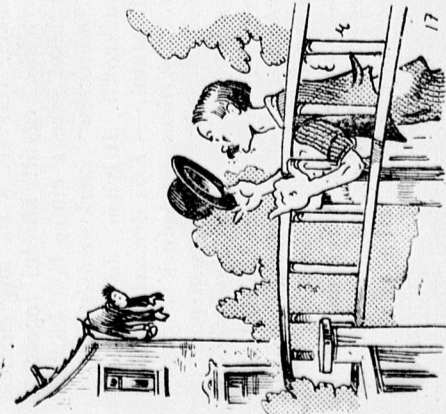
Szegény fickó, mennyit fárad, úgy látszik nincs pénze fényképezőgépre.

A háziaszony 1950-ben.

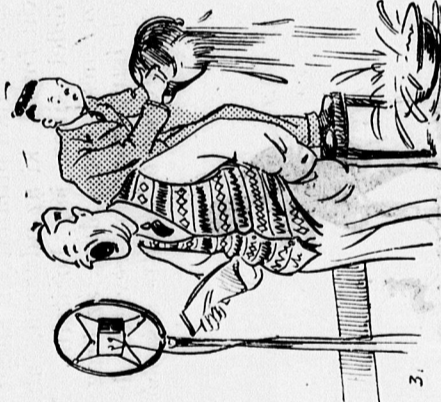
Milyen kár Alfrédért! Most jut eszembe, elfelejtettem a szakadást az ejtőernyőjén bevarrni.

Csak semmi izgalom.

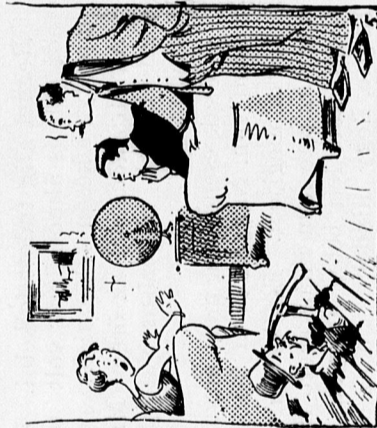
Bocsánatot kérek, innen telefonáltak letráért?

A Stadióban.

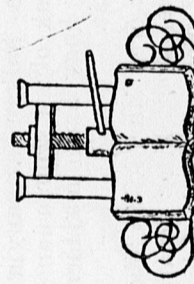

Halkó, most jön amerikai közvetítésünk, azonnal hallani fogják a Niagara zuhatag morajlását.

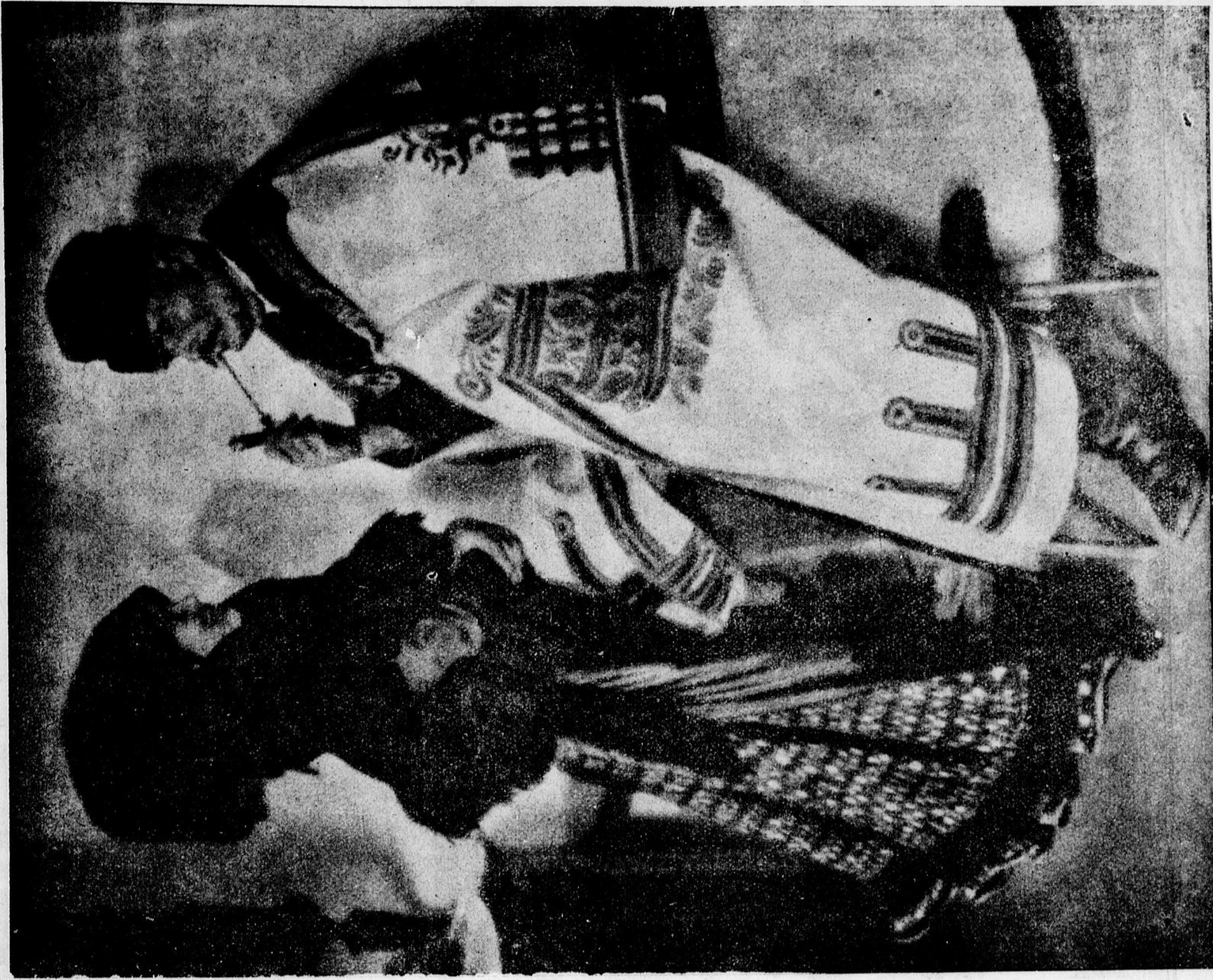
A kábellerakó.

Bocsánat, úgy látszik rossz volt a számításom, mert az udvarra kellett volna kijutnom.

NYOMTA ÉS A KLISEKET KÉSZÍTETTE A TISZANTULI KÖNYV- ÉS LAPKIADÓ R. T. DEBRECEN, JOZSEF KIRALYI HERCEG UCCÁ 1. SZÁM.

Anyuka beteg.

Lenka tegnap nagyon rossz volt. Egész délután hancurozott, sőt egy óvatlan pillanában kabát nélkül futott ki az udvarra, ahol a földet síkos jég borította. Még szerencse, hogy Mari, az öreg eszeléd, hamarosan észrevette Lenka esinytevését és bevitte a szobába.

— Anyje, anyje Lenka — feddette a kislányt az öreg Mari. — Nem megtiltotta anyuka, hogy nem szabad kabát nélkül kimenni!

A pajkos Lenkával azonban nem lehetett bírni. Allandóan ugrabugralt s már régen elmúlt 9 óra, amikor végre sikerült letekintni. De ekkor olyan álmos volt, hogy sem a Mátyánkot, sem a szülőkért való imádságot nem tudta elmondani. Rögön elaludt.

Reggel alig tudott felkelni. Fáradt volt és álmos. Kár volt tegnap olyan későn felkúdni le.

Az öltözködésnél az öreg Mari segített neki, miközben suttogva mesélte:

— Csak csendesen, mert anyuka rosszul van. Nagyon fáj a feje.

Lenka megjéjt. Eszébe jutott, hogy az este nem imádkozott. Biztosan ezért lett beteg anyuka. — Érezte, hogy mindennek ő az oka. Most a mosdással nem makrancoskodott, mikor a nyakát és a vállát is hideg vízzel mosták meg.

Mielőtt elindult volna az iskolába, halkán odament édesanyja ágyához és irtózatosan megcsókolta a sápadt arcot.

— Légy jó, kislányom. — suttogta halkán az anyja s ezek a szavak olyan szomorúan hangzóttak, hogy Lenka majdnem elsírta magát.

Az öreg Mari kiseretében nehéz szívvel lépett ki az utcára. Szólanul ment az iskola felé. Utközben az egyik utcasarokon most is találkozott azzal a féllábú koldussal, aki minden reggel ott szokott állani s az elmenőknek csendesen köszön.

— Jó reggelt kívánok. Lenka ezelőtt mindig nevetett azon, hogy a koldus, ez a féllábú öreg ember, neki is köszön. Múltasságosnak találta hegybevegződő falahát és ráncos arcát, melyen gyakran könnyek csillogtak.

— Öreg ember és sír, milyen kitüntetés! — gondolta ilyenkor magában.

Most nem találta fűrészműk, hogy az öreg koldus arcan ismét ott csillognak a könnyek. Ő is hangosan szeretett volna sírni, hiszen az anyuka beteg s ennek ő az oka, mert este nem imádkozott.

Még jó néhány lépésre voltak az öreg koldustól, amikor látta, hogy egy asszony pénzt ad neki. A féllábú ember meghajította fejét.

— Mondja, Mari néni, miért adott az az asszony pénzt az öreg koldusnak? — kérdezte Lenka a mellette tipegő vén eszeléd.

Az öreg Mari megmagyarázta: — Ez a koldus abból él, amit a jósávról emberek adnak neki. Hátlából ő imát mond azért, hogy az adakozó kívánsága teljesüljön.

A kislány elgondolkozva lépegetett a síkos aszfalton. Mikor az öreg koldushoz ért, megállott. A kötenykeje zsebéből egy tízfillest vett ki, melyet a tízóraii kiflikre kapott az édes apjától.

— Mit eszél, Lenka? — szólt rá az öreg Mari.

Lenka azonban nem törődött vele. Oda tipegett a koldushoz és a tízfillest annak keges tenyerébe tette.

— Kedves koldus bácsi, imádkozzon az anyukámról, hogy meggyógyuljon. — rebegte könnyes szemmel.

A koldus felhézta. Az arca megszipált, mikor így válaszolt: — Úgy lesz, drága kislányom. Aldja meg az Isten.

A kis Lenkának egyszerre megkönnyült a szíve. Az iskolában példásan viselte magát, szépen felelt s 12 órákor, amikor a tanítás véget ért, sírtva, firtva ment hazra.

Othon a konyhában találta édes anyját. Friss volt és egészséges s Lenkát forrón ölelte magához. — Ebből a történetből az a tanulság, hogy színlentek minden este imádkozni kell s a szegény emberek nem szabad kinevetni, mert a jó Isten előtt csak egy erény van: a Szeretet.

Pali bácsi.

Rejtélyek.

1.	A	2.	u p
	B		ii

Mi ez?

3. Olaszország a hazáji. Ha szomszajoz, sokat ér, Gimbölyű, de még sem alma. Belől piros, mint a vér.

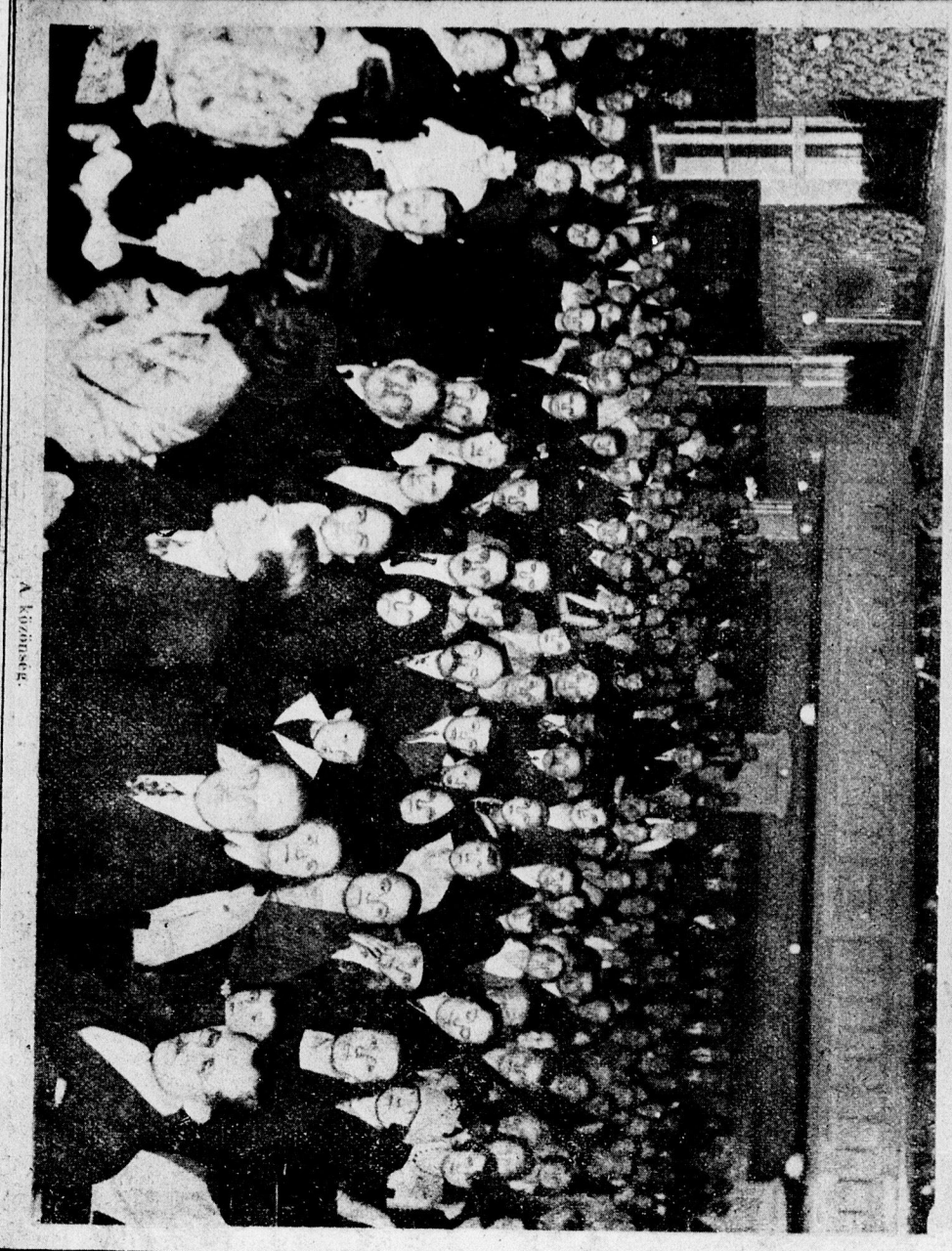
A január 19-iki számban közölt rejtélyek megfejtése a következő: — 1. Iroszer. 2. Keresztes. 3. Nagypap. — *Mind a három rejtélyt jól fejtették meg:* Kiss Irma, Marozsán Rozsi, Balint Petti, Medvigy Gizella és Erzsike, Pécsi Nándor, Nemes Izabella, Kolb Róza, Szalanczy Emil. — *Egy, vagy két rejtélyt fejtettek meg jól:* Tóth István, Papp Gyula, Hajdu Antóné, Horváth László, Trankó János (Hajduszentpéter), Bétégh Imre (Téglási). — *A jutalomkönyvet* Kiss Irma, IV. n. elemista (Dóci intézet) kapta. A könyvet a kiadóhivatal pénztárából lehet átvenni.

Pali bácsi postája.

Mindenkinek. A beérkezett sok levelel azt olvastam ki, hogy a „Gyermek” Debreczenjén már is megszerelték s kitüntösen a fejlődő nyerte meg tetszeteiket. Csak szorgalmasan foglalkozzatok a rejtélyek megfejtésével, mert aki mindig bekiáltja a megfejtést, előbb-utóbb jutalmat fog kapni, még akkor is, ha nem mindégnyik rejtélyt találta el. Természetesen nem kaphat mindenki egyszerre jutalmat, legyetek hát türelmek: — Tudom, hogy köztetek sok szegény van s ezért a „Debreczen” című lap kiadó hivatalában egy postáladát állítottunk ki. Akinek nem telik levélre, vagy lapra, az akár személyesen is beadhajja a ládába a levelet, minden heten kedden estig. De ne csak a rejtélyek megfejtését küldjétek be, hanem csomaglatok magatok is fejtoroket, meséket, versiket s ha megfelleltek, neveketek együtt közölni fogom. A leveleket erre a címre kell küldeni: — „Debreczen” szerkesztőségnek, Gyermekrovatt, Helyben, József kir. h. n. I. szám. — *Kiss Irmszka* (Dóci intézet). Kedves leveledek nagyon megörültem. Az írásod meglepően rendes és szép. Vajjon csakugyan te írtad? — *Vagyi Lajos.* Nem találhat el a rejtélyt, de sehol! Máskor jobban fog sikerülni. Sorridat szívóssal olvastam. — *Juhász Géza.* A rejtélyvaid nagyon egyszerűek, de nem rosszak. Küldjél be máskor is, bátha találak közönlük közönlök. — *Helgyszilke* miatt a többi levélre a jövő számban válaszolok. Rejtélyek beküldésének határideje: január hó 28-án.

A mi falunk" szereplői, közepen Than Gyula, a társak szerzője.

A Közönlök.

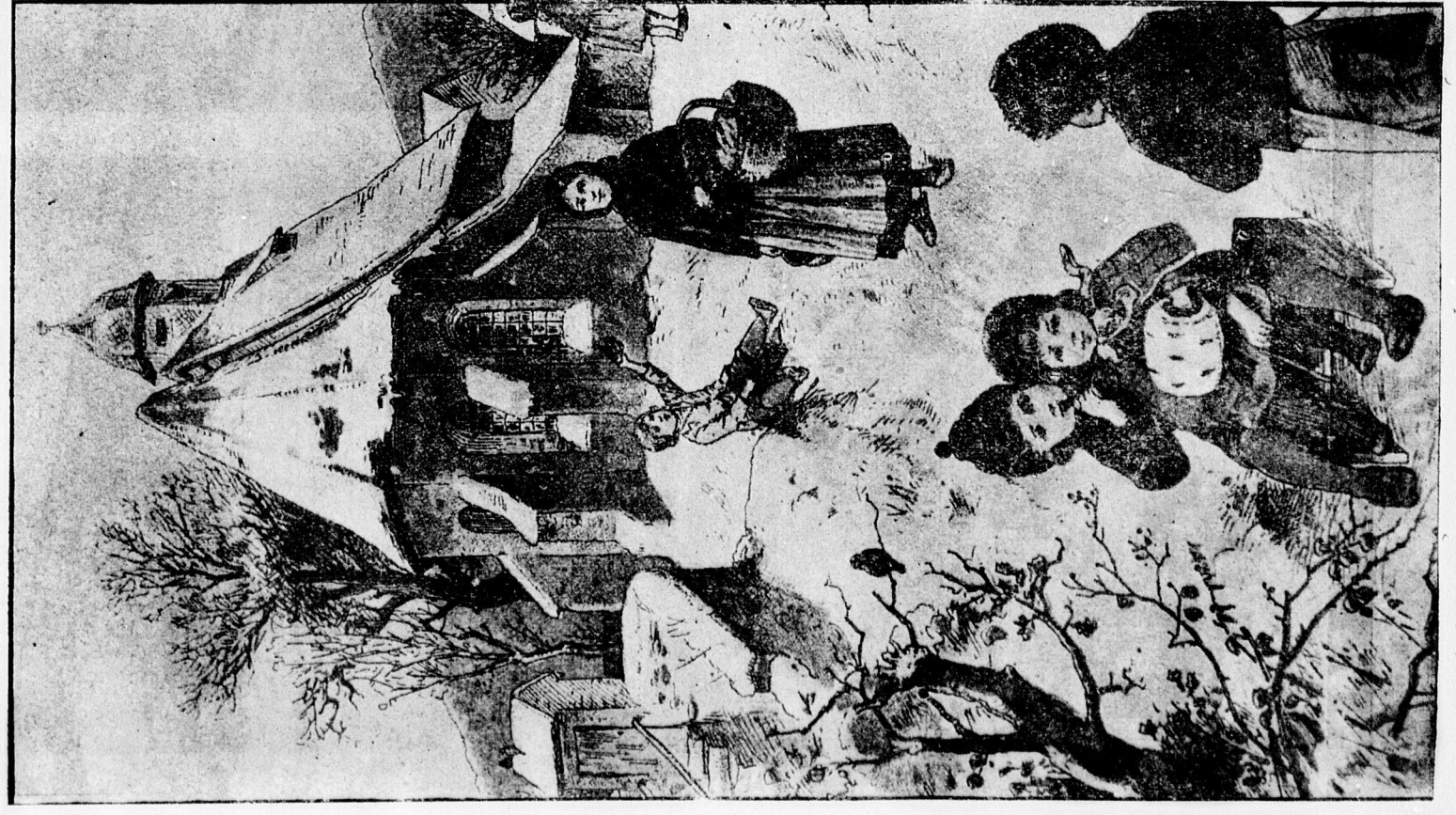
DEBRECEN, 1930 JANÁR 26.

GYERMEK

2. sz.

DEBRECENJE

SZERKESZTI:
PALI BÁCSI.

A tél örömei.

Oh milyen szépen hull a hó! A hópelyhek egészen befódták a földet és a háztetők csupa fehérek. Ha így tart a hóesés, reggelre a szántóföldeket és az utakat is fehér lepel fogja borítani.

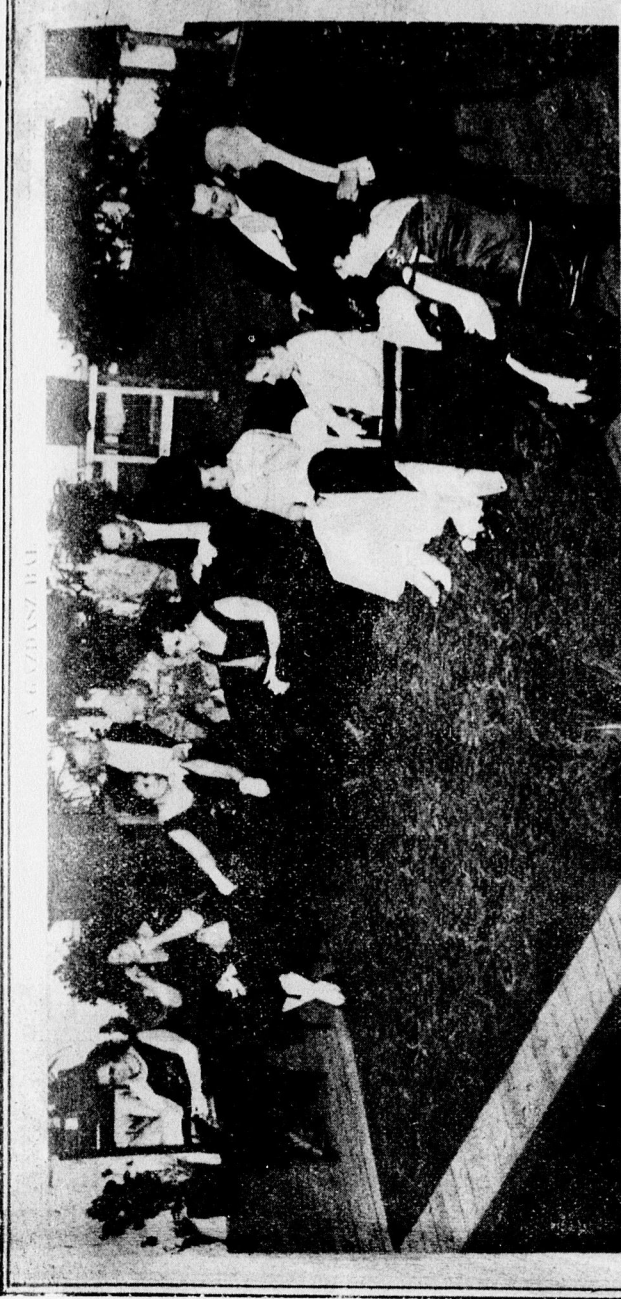
... És valóban! A legközelebbi reggel szélleiben-hosszában mindegyik hó borított. Mikor a gyerekek az iskolába mentek, alig tudtak átgázolni a nagy havon. Persze az iskolában nem ment a munka, a tanulás. Nem tudták figyelni a tanító úr szavára, mert mindenkinek a havon, a hóembereken, a hógolyókon és a szánkózáson járt az esze.

Egyszerre milyen nagy lett az öröm, amikor a tanítás véget ért! A gyermekesapat örvendezve szaladt ki és friss fogócskába kezdett. Oh milyen szépen szállt a hó! Láda és ha valakit eltalált, olyan lett, mintha cukorral hintették volna be. Csakhamar azonban valamenynyien haza szaladtak a szánkókért.

Milyen jó, hogy a templomot dombon építették. Fent a templom mellett felültek a szarra és vidáman siklottak le az úton. Hogyan ülöngtök és kiabáltok! De akkor ért tetőfokra az öröm, mikor egy-egy szán feldőlt és a rajtúlok le-görögtek a domboldalou. Ez azonban nem volt ártalmas mert hiszen a puha hóra esték és ez csak fekozta jókedvüket.

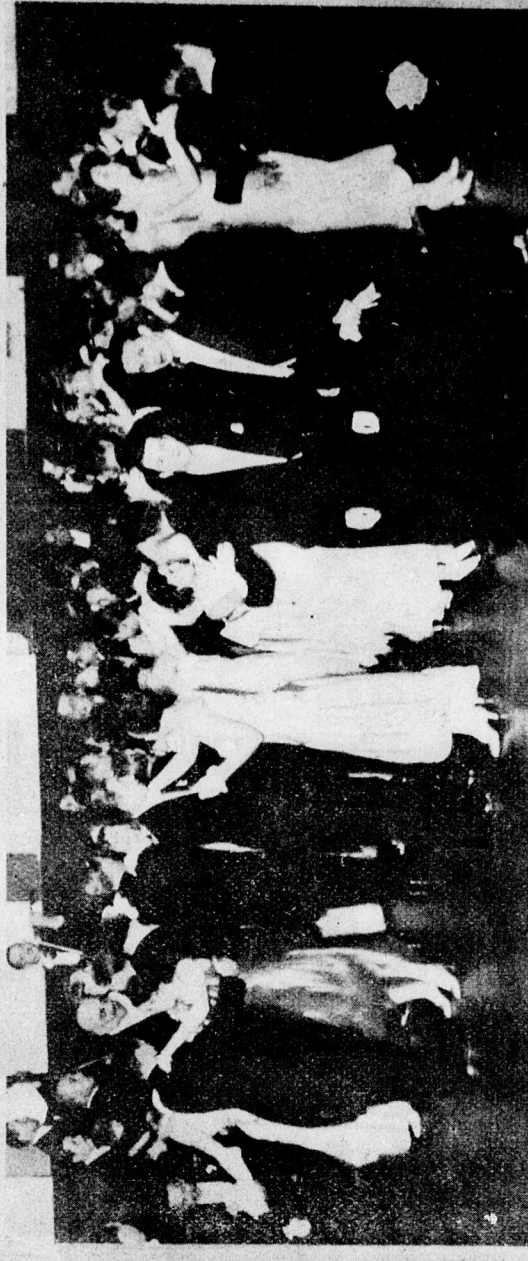
Janosi az ölebe vette kis testvérkáját s amint a képen is látható, vig trombitaszóval csúsztak le a dombról. Margitka pedig megrösdalta a hóembert, amelyet a nagyobbak csináltak.

Üdvözlünk gyönyörű tél!

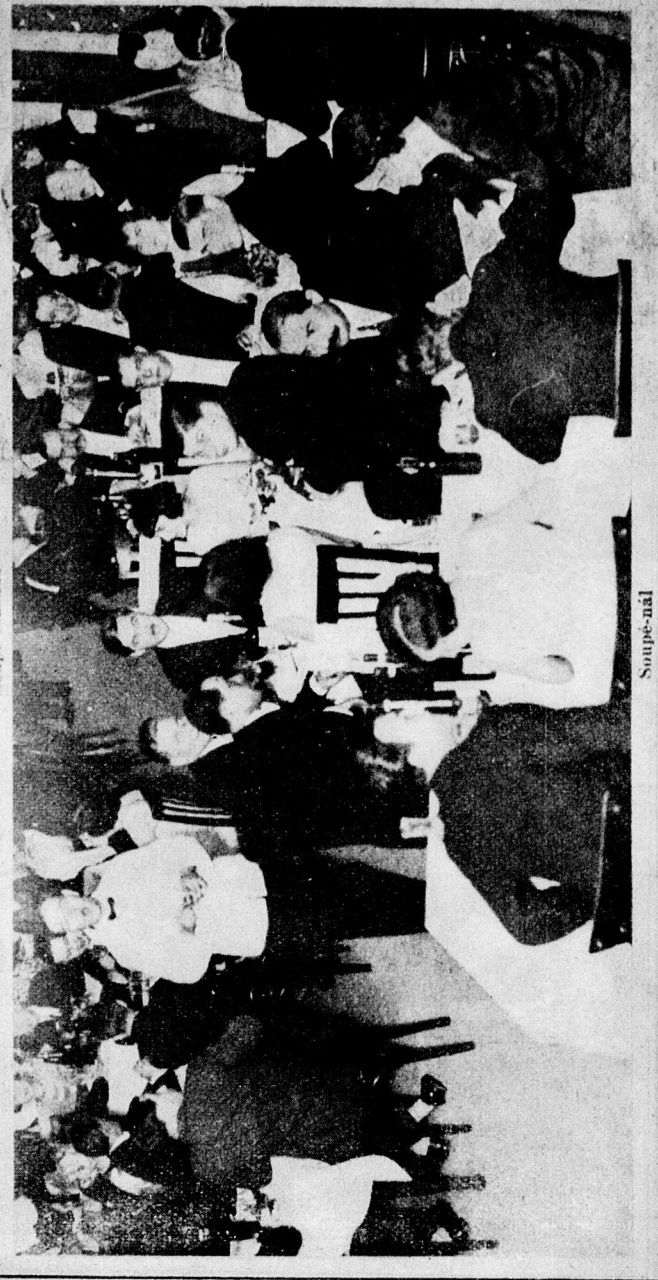

V. CZIZANSZKI

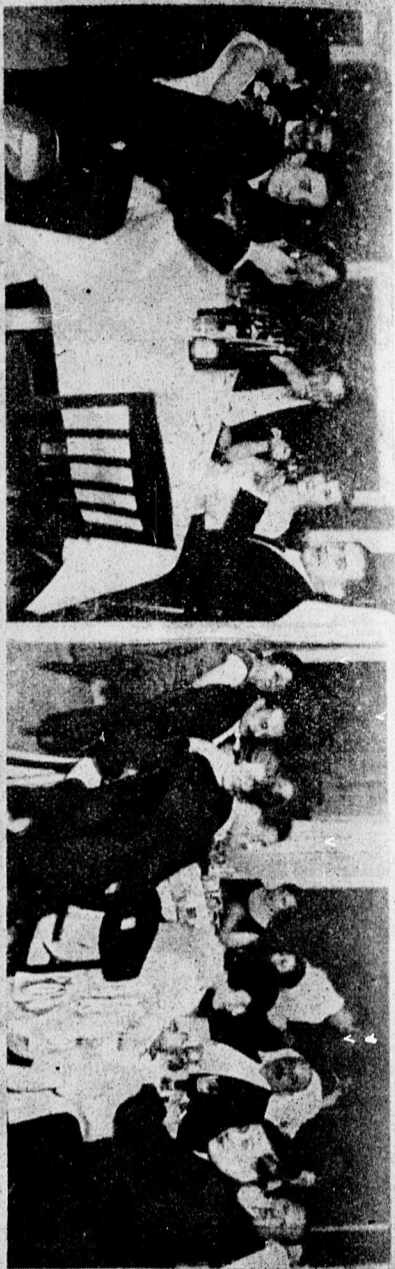
Elokelösogek az emelvényen

Sonipe-esárdás

Sonipe-nál

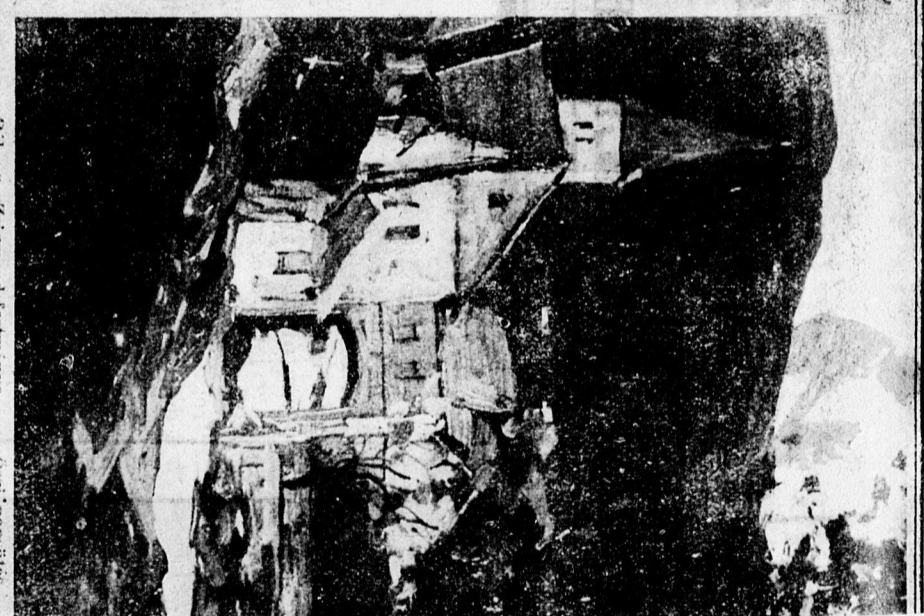
Szepe-aral

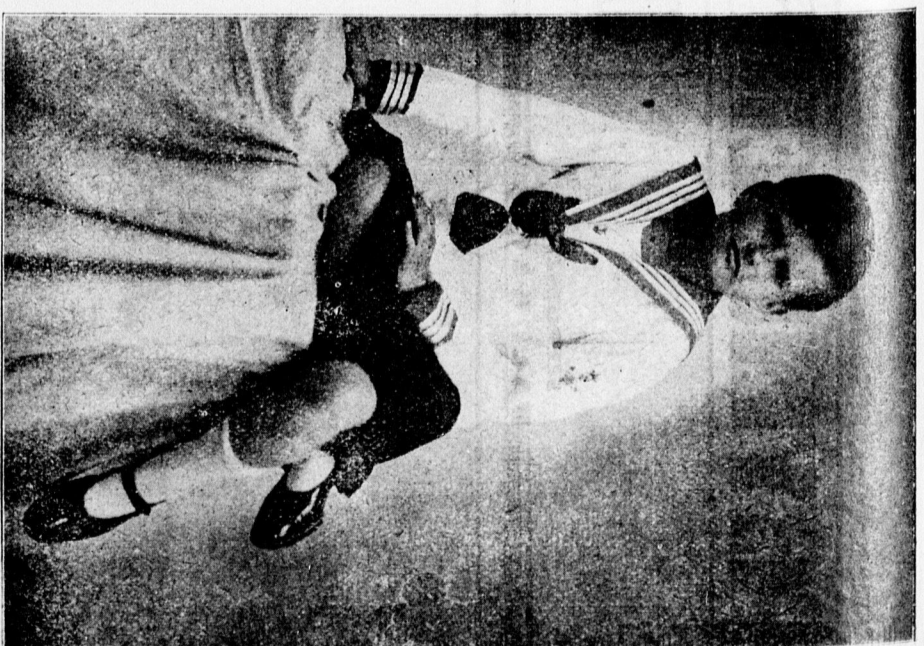
Pallmann muzsaki tanácsos bankette az „Angel kiralsim”-ban

A Mta. Zich-venőse és vezetői családja. Középen Balás Karoly társaságvezető

Falmás Zsigmond festménye. (szil. tanácsos)

Besztrényi Gili II. o. polgárisia nagy sikerrel szavalt a Katolikus Otthon irodalmi estélyén.

Arasi új telen.